

L'Apocalipsi, ara

La trama: Massachusetts, EUA. Any 1959, els alumnes d'una escola fan dibuixos de com serà el futur a cinquanta anys vista, i els posen dins una càpsula del temps; passats aquests anys, altres alumnes obren la càpsula, i al fill del professor d'Astrologia, John Koestler, li toca un manuscrit ple de sèries numèriques catastròfiques.

La pel·lícula: És un tòpic intemporal: quan les crisis (econòmiques i morals) s'apoderen del món mundial, les arts contraataquen amb l'Apocalipsi. S'inventen realitats molt pitjors de les que pateixen els castigats habitants del planeta. El cinema, setè art, aprofita per projectar catàstrofes a l'engròs. Irreversibles? El Setè Segell bíblic! O allò que un clau treu un altre clau. *Señales del futuro* és un fascinant tebeo híbrid. Embolcall de

ciència-ficció, ànima de *thriller*, fotografia de film gòtic i encens de misticisme celestial. Dit amb altres paraules: empedrat de pel·lícules com *Ultimatum a la Terra*, *Encontres en la Tercera Fase*, *Quan els móns xoquen*, i si m'apuren, *El sisè sentit*. I uns polsims de *La guerra dels móns*, versió

fatalista. En fi, la llista podria ser tan vasta com la llustrosa calba del vanitós Carod Rovira. Per tant, Alex Proyas (Egipte, 1963) aconsegueix clavar els ulls del públic a la pantalla amb les aventures d'un Nicolas Cage convertit en escèptic professor, alcoholtzat vidu i, alhora, pare responsable, que tenen el ganxo d'empatia simpàtica. En aquest sentit exorcista, qui pot objectar que la seva dissort no és més gran que la nostra? *Señales del futuro* fa diana quant l'objectiu d'entretenir (antidepressiu sense recepta mèdica) i impressionar. Una de les missions profilàctiques del cinema ençà el viatge a la lluna de Georges Méliès! Citem: les actrius que acompanyen Cage no són gens manques; la fotografia de Simon Duggan dona el to, com ho fa la música de Marco Beltrami amb les inspirades aportacions d'Holst i Beethoven.

La imatge: L'avió caient en picat sobre la caravana de cotxes dins l'embús de trànsit, i els cossos flamejants dels passatgers fugint de l'infern.

La frase: "Res no té sentit en aquesta vida", conclou Nicolas Cage fent de professor. Fa temps que els àcrates Monty Pythons i un Samuel Beckett nihilista ho van deixar vist per sentència. Campi qui pugui?

La recomanació: Ideal per aficionats als relats futuristes sense futur.

Señales del futuro

Director: Alex Proyas.
Intèrprets: Nicolas Cage, Rose Byrne, Chandler Canterbury, Lara Robinson, Nadia Townsend. EUA, 2009. 121'.
JCA Alpicat, Lauren.